

DUSA LAJOS

Holdfogyta

*Mit sarlózol fönt, apadó Hold?
Szerelem fogytán szerelemfogytát.*

*Miért oly lassan, apadó Hold?
Mert így apróz az égi paraszt,
köves és görbe minden itt.*

*Mi lesz így velem, apadó Hold?
Bosszantasz, mint a semmi murok.
Aki ember – sokat kibír.*

*Fáj, nagyon fáj ez, apadó Hold!
Csak föltartasz. Ha nem vagy férfi,
akkor voníts, mint a kutyák.*

Három haiku

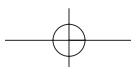
*Árad a fény és
szökken a fű, fa, virág.
Kinti a békém.*

*

*Most idebent mély,
nagy szakadékban a lét.
Törvény nyomorít.*

*

*Ordas a lépték.
Haiku tollpíhe száll...
Alatta rémség.*

Húsvét

*Szelíd voltam, soká szelíd;
először magammal pöröltem,
hogy ne éljek megtöpörödtén:
ember vagyok, az Istenit!*

*Így lettem szelídből békétlen,
meglátva mennyi kurafi
s mennyi nyomorult él, ki vétlen,
de nyámmyila, sehonnani...*

*Most élek érted-ellenedre,
kínomon semmi nem segít.
Összezár Róma s Kajafás rendje.
Vér lesz, kereszt lesz itt megint.*

